

delingen rent brøkmæssig, men ikke et Skridt i den rigtige Retning, naar man ser paa, paa hvilken Maade man har faaet tilvejebragt bedre Brøker, og ikke et tilstrækkeligt Skridt heller for Brøkernes Vedkommende. Forholdet bliver det, at 21 Batailloner knyttes til Jylland-Fyn, 14 til Sjælland, 2 Rytterregimenter til Jylland-Fyn, 1 til Sjælland, 2 Artilleriregimenter til Jylland-Fyn, 1 nogetstærkere til Sjælland. Uligheden bliver bevaret, men er mindre end efter det oprindelige Regeringsforslag. At den er formindsket, glæder os, men det vilde have tiltalt os meget mere, om Formindskelsen var tilvejebragt ved en Formindskelse af Styrkerne i Jylland-Fyn; man er gaaet den modsatte Vej, man har formindsket Uligheden ved at forøge Styrken paa Sjælland.

Naar vi gennemgaar Lovforslaget, viser det sig da, at det for Hærens Vedkommende paa alle Punkter betyder en Udvidelse af det bestaaende Militærvæsen. For Flaadens Vedkommende er det allerede under første Behandling paavist, at den Flaadeplan, her foreslaas, giver et større Omfang for Flaaden end den Ordning, vi har i Øjeblikket. Forsvarsministeren har imidlertid med Hensyn til Flaaden gjort en Indrømmelse, navnlig overfor den Kritik, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Niels Petersen. Af de forskellige Talere ved første Behandling har det ærede Medlem Hr. Niels Petersen da et ganske positivt Resultat at pege paa i Lovforslaget, som det foreligger nu, idet man i Angivelsen af Flaadens Omfang har strøget Ordet „mindst“; der ligger ikke længere i Flaadeprogrammet et Krav om, at man skal have endnu større og endnu flere Skibe end foreslaaet. Men selve Flaadeprogrammet er alligevel vedblivende opstillet som et Tal, der skal naas; man har efter denne Ordning ikke lovmæssig Ret til at gaa under det Omfang for Flaaden, som her er foreslaaet, og dette Omfang er vedblivende større end det, der i Øjeblikket findes.

Nu er det ganske klart, at naar man foretager en Række Udvidelser, kommer man ogsaa til forøgede Udgifter, og derfor betyder de Forslag, som her foreligger, en Forøgelse af Udgifterne i Sammenligning med dem, vi vilde faa i de nærmeste Aar, hvis vi ikke vedtog nye Militærlove. Den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen arbejder meget med Tallene for at forvirre Begreberne i en saadan Grad, at ingen har Klarhed derover, men jeg tror ikke, det vil nytte ham, og jeg tror, det er en for

hans Partis Fremtid lidet nyttig Virksomhed, han udfolder i saa Henseende, thi naar Tallene kommer til at foreligge paa Statsregnskaberne, vil de ikke være til at komme fra, og da vil det vise sig, i hvilken Grad de er i Uoverensstemmelse med de Paastande, her fremsættes — stadig selvfølgelig forudsat, at man arbejder med det samme Prisniveau som i Øjeblikket. De Udgifter, man tilstaaer, andrager et samlet Beløb af 47 Mill. Kr. aarlig + 11 Mill. Kr. en Gang for alle til Kaserner og Flytning af Kanoner. Jeg ved ikke, hvorledes man har tænkt sig disse 11 Mill. Kr. fordelt. Hvis vi fordeler dem over 5 Aar, vil det altsaa blive et Par Millioner Kroner om Aaret, og regner man, at der vil gaa en halv Snes Aar med at tilvejebringe disse Kaserner, vil det dog blive 1 Mill. Kr. aarlig. Vi kommer altsaa til en tilstaaet Udgift, om jeg saa maa sige, af 48 Mill. Kr. aarlig, men jeg tror, det vil være iøjnefaldende for enhver, der med blot noget Kendskab til Tallene og Forholdene gennemlæser dette Budget, at disse Tal, saaledes som de nu er opstillet, ikke vil kunne holde.

Den ærede Ordfører, Hr. I. A. Hansen, har talt om Kostforplejningen og peget paa det overraskende i, at den er opført med 300 000—400 000 Kr. mindre om Aaret, end man maatte tro efter de Tal, der var fremme ved første Behandling, og den ærede Ordfører giver den Forklaring, at den Gang regnede Krigsministeriet med 1 Kr. pr. Tjenestedag, medens det nu regner med 86 Ø. Der var den Gang foregaaet en Brevveksling mellem Krigsministeriet og Militærkommissionen om dette Spørgsmaal, og Krigsministeriet havde med den højtærede Forsvarsministers Navn under paa det bestemteste fastholdt Nødvendigheden af at regne med 1 Kr. Nu regner man altsaa om og siger 86 Ø., men er der noget Medlem her i denne Sal, der vil paastaa, at siden vi sidste Gang mødtes til disse Forhandlinger, er Prisen paa Livsfornødenheder gaaet ned? Jeg tror, ingen vil hævde dette.

Jeg vender mig derefter til de Bevilninger, som optøres til Beklædning. Da vi sidst forhandlede disse Spørgsmaal, hævdede den højtærede Forsvarsminister, at efter Ordningen af 1919 var 3 Mill. Kr. godt og vel om Aaret nødvendige, nemlig 1 Kr. pr. Tjenestedag. Efter det foreliggende Forslag er der ca. 2¼ Mill. Tjenestedage, og regnet paa samme Maade, som den højtærede Minister regnede for et Par Maaneder siden, vil Beklædnings-